

Spanien

uppt. år 1953

Var a° LMF 85 nov. hästkött och hästslakt m. m

s. 1-2

Spanien

sept. av 1953

M.15138.

DR. E. TUDELA FLORES

Ruzafa, 45 - Teléfono 13395

Consulta de 4 a 6

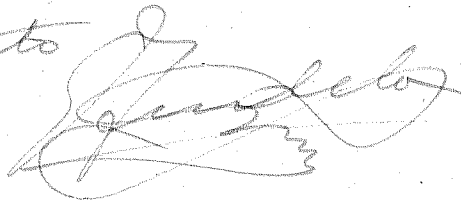
VALENCIA - h - V - 52^a

Brev

Senjoro estro de la Etnologia Arkivo
Universitato de Lund

Estimata Senjoro: Pro diversaj kaŭzoj mi ne respond-
is antaŭ por plenumi vian mendon pri ĉevalbando
kiel mi troas kaj mi petas pardonon pro la prokrasto.
Sur aparte felio mi kunsendas la respondojn al
viaj demandoj.

Restas via servanto

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folkliv.forsk-
ning vid Lunds universitet

E. TUDELA FLORES

Delegito de la U. E. A.

Ruzafa, 43 - Teléfono 13395

VALENCIA
(Hispanio)

M. 15138 : 1.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

Pri ĉevalviando kaj pri bendo de ĉevaloj

1.^a Antaŭ ol mia enlanda milito, nur sekrete, oni mortigis ĉevalojn por vendi la viandon kiel mitraĵo; kaj kiam la aŭtoritatoj en ĉiuj la mortigintojn oni mallibrigis ilin; ĉar ne estis permeso vendi tiun viandon kiel mitraĵo.

Dum mia milito, pro manko de bovoviando, oni ekmortigis ĉevalojn kaj azenojn, malkaŝe, oficiale, en la sama budo, kie oni mortigis la ceterajn bestojn (porcoj, ŝafoj k. t. p.). Post la milito daŭrigas la mortigadon kaj oni transportas tiun viandon per cialoj vetusiloj kaj vendas ĝin ĉe apartaj viandvendejoj.

Mi devas averti ke la mortigatoj brutoj estas, preskaŭ ĉiam s-
junaj kaj malgrasaj kaj la viando malbona aspektas kaj oni
diru ke, ĝuste, nur kelkaj miresuloj manĝas ĝin. Sed dube
ceteraj ankaŭ manĝas tiun viandon, ĉar multfoje oni faris
(aŭ) kelkajn bestojn.

Mi parolis pri la afero kun ĉevalviand manĝantoj kaj
diras ke tia viando estas tre nutritiva, sed ke, nur pro
malbarko, ili ekmanĝis ĝin; ĉar ĝi ne estas bongusta.

kaj ion post ion ili al kutimiĝis; sed ili ĉiam pref-
manĝi bovviandon. M. 15138:2.

1^a La oficialigo de tri mortigado neniam sociala m-
honoron okazis dum la milito kaj poste.

Hundojn kaj katojn almenaŭ ĉiialde oni ne mortigas se
multfoje la ĉifanoj kaj foje mizeruloj, sekrete, kompreneble, kaj
katojn, mortigas kaj manĝas ilin. Ĝble, sekrete, oni mortigas katojn,
kaj oni vendas ilian viandon kveran kunikloviano.

2^a La oficiala mortigado de ĉevaloj k. a. okazas, mi ripetas, ĉe
publika buĉejo, sed ĉe aparta navo kaj plejmulte la tasko
la samaj buĉistoj, kiuj mortigas bovojn.

3^a La buĉado de tri bestoj (ĉevaloj, muloj, arĉenoj) estas tute
mila al tiu de la bovoj. Ricetas, per speciala pikilo, je
etossimila, oni pikas ilin ĉe la muko.

G. J. Rudelo
C. J. Rudelo

... Av olika anledningar har jag ej svarat tidigare för att uppfylla Eder begäran om upplysningar rörande hästkött som näringsmedel, och jag ber om ursäkt för dröjsmålet. På ett särskilt blad medsänder jag svaren på Edra frågor

Ang. hästkött och slakt av hästar.

1. Före vårt inbördeskrig slaktade man hästar, dock endast i hemlighet, för att sälja köttet som näringsmedel, och då myndigheterna fick tag på dem som verkställt slakten, kastade man dem i fängelse, ty det var förbjudet att sälja sådant kött som näringsmedel.

Under vårt krig började man, på grund av brist på oxkött, att slakta hästar, mulor och åsnor helt öppet, officiellt i samma slakthus, där man slaktade andra djur (svin, får o.s.v.). Efter kriget fortsätter slakten och man transporterar sådant kött med särskilda vagnar och säljer det i särskilda köttbutiker.

Jag måste meddela, att de slaktade djuren äro nästan alltid gamla och magra, köttet ser dåligt ut, och att man faktiskt kan säga att endast några fattiga äter det. Även andra människor äter dock sådant kött, ty mycket ofta fabricerar man små blodkorvar.

Jag har samtalat med några hästköttsätande, och dessa säger att sådant kött är mycket närande, men att man, endast till följd av stark hunger, börjar äta sådant, ty det är ej välsmakande. Så småningom börjar man vänja sig, men man föredrar alltid att äta oxkött.

2. Genom införandet av slakt i allmänna slakthus förorsakade dessa ej någon social vanära under kriget och därefter. Hundar och katter har man i varje fall icke officiellt slaktat, men många gånger har zigenare och någon gång tiggare, i smyg givetvis, fångat katter, dödat och ätit dem. Möjligen dödar man i smyg katter och säljer deras kött som kaninkött.
3. Den officiella slakten av hästar o.a. äger rum, jag upprepar, i det offentliga slakthuset, men vid en särskild avdelning, och denna uppgift utföres av samma slaktare, som slaktar kor och oxar.
4. Slakten på sådana djur (hästar, mulor, åsnor) är precis densamma som användes på kor, d.v.s. med särskilda hakar sticker man dem vid nacken.